

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2024 r.

1. na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, dalej powoływana jako p.p., zawiesić postępowanie o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej P. P. - prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z., do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego, co do czynu odpowiadającego czynowi zarzucanemu prokuratorowi w punkcie 1 wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej,

2. na podstawie art. 98 § 2 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 p.p. odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia na okres 7 dni.

UZASADNIENIE

Obwinionemu P. P. – prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w Z. zarzucono popełnienie dwóch przewinień dyscyplinarnych polegających na tym, że:

I. 17 sierpnia 2021 roku w L. uchybił godności urzędu poprzez to, że uczestnicząc w szkoleniu zorganizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury na temat: „[...]” i będąc zakwaterowanym w Hotelu [...], w pokoju hotelowym nr [...], który zajmował, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, udzielił B. D., wbrew przepisom ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t. jedn. Dz. U. z 2020 roku,

poz. 2050) środka odurzającego w postaci ciastek stanowiących przetwory konopi innych niż włókniste z zawartością THC, czego nie była świadoma i co doprowadziło do stężenia wynoszącego 8,9 ng/ml tej substancji w jej krwi oraz do wystąpienia metabolitów tej substancji w postaci THC-OH w stężeniu 2,9 ng/ml i THC-COOH w stężeniu 36,1 ng/ml, przez co spowodował u pokrzywdzonej stan odurzenia i zatrucie skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas nie dłuższy niż 7 dni, które to zachowanie odpowiada znamionom przestępstwa określonego w art. 58 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t. jedn. Dz. U. z 2020 roku, poz. 2050) w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a następnie podjął działania uniemożliwiające udzielenie jej pomocy medycznej poprzez to, że odmówił wezwania pogotowia ratunkowego, o co prosiła go pokrzywdzona, przytrzymał ją za rękę i częściowo blokował jej swym ciałem wyjście z pokoju w chwili, gdy chciała wezwać w recepcji pomoc, a w czasie, gdy recepcjonistka telefonowała do pogotowia ratunkowego oddalił się i nie wykazał zainteresowania jej losem,

tj. czynu z art. 137 § 1 pkt 5 Prawo o prokuraturze

II. 19 sierpnia 2021 roku w L. uchybił godności urzędu poprzez to, że uczestnicząc w szkoleniu zorganizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury na temat: „[...]” i będąc zakwaterowanym w Hotelu [...], znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,58 ‰ alkoholu etylowego we krwi oraz pod wpływem środka odurzającego zawierającego ziele konopi innych niż włókniste z zawartością THC, tj. związku THC-

COOH będącego metabolitem substancji o działaniu psychotropowym w postaci delta-9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu 1,8 ng/ml,

tj. czynu z art. 137 § 1 pkt 5 Prawo o prokuraturze

Postanowieniem prokuratura Prokuratury Regionalnej w W. z dnia 21 września 2021 r. wobec obwinionego – prokuratora P. P. zastosowany został tymczasowy środek reagowania w postaci zawieszenia w czynnościach prokuratora na okres 6 miesięcy. Kolejno, postanowieniami Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 15 września 2022 r., 20 marca 2023 r. i 11 września 2023 r. środek ten został systematycznie przedłużany na dalsze okresy - 6 miesięcy, tj. odpowiednio: do dnia 21 marca 2023 r., 21 września 2023 r. i 21 grudnia 2023 r.

Pismem z dnia 2 listopada 2023 r. skierowanym do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego, Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego wniósł o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko P. P. – prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w Z., obwiniając o popełnienie dwóch przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 137 § 1 pkt 5 prawo o prokuraturze, jednocześnie wniosła o przedłużenie zawieszenia obwinionego w czynnościach na dalszy okres, niezbędny do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej.

Postanowieniem Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 19 grudnia 2023 r. środek tymczasowy w postaci zawieszenia w czynnościach prokuratora został przedłużony na dalszy okres 6 miesięcy, tj. do dnia 21 czerwca 2024 r.

Jednocześnie, Sąd Najwyższy uchwałą z 9 maja 2023 r., sygn. akt I ZI 41/22, zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z. P. P. za przestępstwo polegające na tym, że w dniu 17 sierpnia 2021 roku w L., w pokoju hotelowym Hotelu [...] przy ul. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2020 r. poz. 2050 - t.j.) udzielił B. D. środka odurzającego w postaci ciastek stanowiących przetwory konopi innych niż włókniste z zawartością THC, powodując u pokrzywdzonej stan odurzenia i zatrucie skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas nie dłuższy niż 7 dni, - tj. za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2020 r. poz. 2050 — tj.) w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zażalenie na przedmiotową uchwałę złożył prokurator Prokuratury Rejonowej w Z. P. P. wnosząc o zmianę zaskarżonej uchwały. Sprawa ta została zarejestrowana w repertorium Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego pod sygn. akt II ZIZ 25/23, zaś do jej rozpoznania został wyznaczony skład: SSN Marek Motuk (przewodniczący), SSN Marek Dobrowolski oraz SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca), co do którego zostały złożone wnioski o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziowskiej zarejestrowane odpowiednio pod sygn. I ZB 116/23 (dot. SSN Marka Motuka), I ZB 119/23 (dot. SSN Marii Szczepaniec) i I ZB 120/23 (dot. SSN Marka Dobrowolskiego).

O ile w sprawach I ZB 116/23 i I ZB 119/23 wydano orzeczenie formalne w postaci odrzucenia wniosków to w sprawie I ZB 120/23

postępowanie o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Marka Dobrowolskiego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2024 r. zostało zawieszone do czasu rozpatrzenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w trybie art. 267 TFUE pytań prawnych zadanych przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 października 2023 r., sygn. III CB 40/23 oraz w postanowieniach z dnia 11 stycznia 2024 r., sygn. akt: I ZB 73/22, I ZB 81/23 i I ZB 91/23.

Powyższe spowodowało, że prowadzone przez Prokuraturę Regionalną w L. postępowanie przygotowawcze o sygn. [...] w sprawie *udzielenia w dniu 17 sierpnia 2021 roku w L. w pokoju hotelowym Hotelu [...] przy ul. [...], wbrew przepisom ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t. jedn. Dz. U. z 2020 roku, poz. 2050) B. D. środka odurzającego w postaci ciastek stanowiących przetwory konopi innych niż włókniste z zawartością THC oraz spowodowania u pokrzywdzonej stan odurzenia i zatrucia skutkującego naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas nie dłuższy niż 7 dni, tj. czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t. jedn. Dz. U. z 2020 roku, poz. 2050) w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.*, zostało zawieszone postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2024 r. prokuratora prokuratury Okręgowej w L. del. do Prokuratury Regionalnej w L. z uwagi na długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenia postępowania polegającą na niemożności wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów P. P. i przeprowadzenia z jego udziałem czynności procesowych w postaci ogłoszenia postanowienia i przesłuchania w

charakterze podejrzanego z uwagi na zawieszenie postępowania w sprawie I ZB 120/23 toczącego się przed Sądem Najwyższym.

Wobec zbieżności zarzutu popełnienia przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z. P. P. pierwszego z zarzucanych mu deliktów dyscyplinarnych z zarzutem toczącego się śledztwa popełnienia przestępstwa w sprawie karnej, zachodzi tożsamość podmiotowo-przedmiotowa czynu. Uprawnione jest zatem stwierdzenie, że oba te postępowania mogą być prowadzone równolegle. To z kolei spowoduje jednoczesne dublowanie się postępowania dowodowego w sprawie karnej i dyscyplinarnej.

Tymczasem, zgodnie z treścią uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2006 r. sygn. I KZP 8/06 (zapadłej co prawda na gruncie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych, niemniej jednak zachowującej aktualność także w odniesieniu do postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przeciwko prokuratorom): *postępowanie dyscyplinarne toczy się niezależnie od postępowania karnego, także w wypadku jednoczesności i podmiotowo-przedmiotowej tożsamości tych postępowań. W takiej sytuacji postępowanie dyscyplinarne należy jednak zawiesić do czasu ukończenia postępowania karnego, gdy przemawia za tym wzgląd na ekonomię procesową lub konieczność zastosowania instytucji określonej w art. 108 § 4 prawa o ustroju sądów powszechnych*". Innymi słowy, możliwość przypisania popełnienia osobie obwinionej przestępstwa jest domeną sądu powszechnego w postępowaniu karnym. W toku postępowania przed takim sądem ostatecznie dochodzi do ustalenia, czy zarzucany czyn może zostać osobie obwinionej przypisany. Oznacza to, że w sytuacji, gdy

popelnienie przestępstwa stanowi przesłankę pozytywną lub negatywną do wydania przez organ określonego rozstrzygnięcia, to bez prawomocnego wyroku sądu karnego organ ten nie może samodzielnie ustalić tego faktu.

Takie stanowisko nie uchybia konsekwencjom wynikającym z art. 8 § 1 i 2 k.p.k., stosowanego zarówno na gruncie postępowania karnego, jak i postępowania dyscyplinarnego prokuratorów. W postępowaniu karnym regulacje te wprost określają zasadę samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego, zaś w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów mają zastosowanie odpowiednio, z mocy art. 171 pkt 1 p.p. Powołany wyżej przepis stanowi, że sąd dyscyplinarny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne zaistniałe w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów i nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu, z wyjątkiem rozstrzygnięć kształtujących prawo lub stosunek prawny, a do takich należy skazujący wyrok sądu karnego.

Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, że w postępowaniu dyscyplinarnym ustalenie czy przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa musi być oparte na prawomocnym wyroku skazującym za przestępstwo, którego znamiona są zawarte w zarzucanym przewinieniu dyscyplinarnym.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że konstrukcja czynu zarzuconemu P. P. w pkt pierwszym wniosku o rozpoznaje sprawy dyscyplinarnej powoduje, iż zachodzi konieczność uprzedniego rozstrzygnięcia przez sąd powszechny czy zachowanie P. P. wyczerpuje znamiona przestępstwa, który to czyn tożsamy jest z

deliktem dyscyplinarnym będącym przedmiotem niniejszego postępowania dyscyplinarnego, co będzie determinowało kwestię karalności deliktu dyscyplinarnego. W takiej sytuacji zasadnym jest stwierdzenie, że w niniejszej sprawie podstawą do zawieszenia postępowania wobec prokuratora P. P., zawierającą się w niedookreślonym katalogu przyczyn z art 22 § 1 k.p.k., jest toczące się przed Prokuraturą Regionalną w L. postępowanie przygotowawcze o tożsamy czyn.

Na marginesie należy dodać jedynie, że aktualne ukształtowanie terminów przedawnienia dyscyplinarnego wskazuje na brak zagrożeń przedawnieniem deliktów dyscyplinarnych stanowiących jednocześnie przestępstwa. Zgodnie z treścią art. 141 § 3 p.p., jeżeli przewinienie dyscyplinarne wyczerpuje znamiona przestępstwa, przedawnienie karalności dyscyplinarnej nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w odpowiednich przepisach kodeksu karnego.

Z tych przyczyn orzeczono o zwieszeniu postępowania dyscyplinarnego w tej sprawie.

[M. T.]

[ms]